

Kontor eller Forretningslokaler, men overhovedet enhver, som har Indtægt ved fast Ansættelse i Kommunen. 2. At Erhvervsskatten beregnes med $\frac{2}{3}$ af Kommunens Ligningsprocent, og at Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten kan anvendes ved Beregning af Erhvervsskat.

Ministeren er vejen tilbage for at gennemføre dette Krav og er bleven staaende ved, at Erhvervsskatten skulde kunne udvides til at omfatte Ledere af Aktieselskaber, ligesom Ministeren har ment, at de kommunale Funktionærer burde kunne inddrages, men Statsfunktionærerne har Ministeren ikke ment kunde komme ind under denne Bestemmelse. Det er i og for sig beklageligt. Der er ingen Tvivl om, at vi her staa overfor et, navnlig for Købstæderne, ret uheldigt Forhold. Jeg vilde gerne i denne Forbindelse lige nævne et Eksempel hentet fra Nyborg. I de to Landkommuner, der stode lige op til Byen, bor der en Del Skatteydere fra Nyborg, de have en samlet Indtægt af 167,000 Kr., saaledes at Nyborg, hvis Bestemmelserne i § 10 maatte komme til at omfatte dem og Erhvervskommunens Ligningsprocent blive anvendt paa dem, vilde have Ret til hos disse at opkræve et Beløb paa 11,000 Kr. aarlig. Det er jo slet ikke noget ringe Beløb, og Nyborg saa derfor meget gerne, at Købstadforeningens Krav paa dette Punkt blev gennemført. Men ser man efter, hvad det er for Skatteydere, der bo derude, vil man se, at Kommunen slet ikke vilde faa nogen Skat af dem efter Lovforlaget, idet 67 af dem med en samlet Indkomst af 140,000 Kr. staa i Statens Tjeneste, og kun 8 Personer med en Indtægt af 16,000 Kr. staa i Kommunens Tjeneste. Nyborg Kommune vilde altsaa kun faa en forholdsvis ringe Nytte af disse Ændringer til § 10, og jeg mener, at det Eksempel, jeg her har anført, beviser, hvor overordentlig heldigt det vilde være, om man f. Eks. under Udvalgsbehandlingen fik indført en Ændring, som Ministeren muligvis kunde tiltræde, om en Udvidelse af Regelen, saaledes som af Købstadforeningen ønsket. Men det er muligt, at det ikke kan lade sig gøre gennem dette Forslag, og saa maa man vente, indtil den gennemgribende Revision kommer. Forhaabentlig vil det da lykkes at finde et Grundlag paa det Omraade, som er mere tilfredsstillende end det, som den højtærede Minister her har fundet.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse anføre, at Beskatningsforholdene her i Landet se noget mærkelige ud. I Nyborg er

der f. Eks. en Skatteprocent af $7\frac{1}{2}$, medens der i en nærliggende Landkommune er en Skatteprocent af 1,06 og i en anden af 0,9. Man næsten forbavses over, at man endnu har Kommuner her i Landet, hvor man ikke en Gang betaler 1 pCt. i Skat, medens man i andre Kommuner er oppe paa omkring 12 pCt. Jeg synes nok, at disse Tal kunne give Anledning til Eftertanke, om det ikke var paa Tide, at man fik et helt andet Grundlag for Beskatningen indført, idet der dog ikke er megen Mening i, at en Mand, der har tjent en Formue paa en eller anden Plads, naar han nu er træt og har Lyst til at trække sig tilbage med sin Kapital, blot behøver at tage hen i en Nabokommune, maaske han kan slippe med 1 pCt. i Skat, medens han, hvis han blev i den Kommune, hvor han har tjent sin Formue, nok vilde komme op paa omkring 12 pCt. i Skat. Det glæder mig derfor, at Ministeren i sine Udtalelser forleden fremhævede, at det her foreliggende Lovforslag kun var et rent foreløbigt Skridt, hvorefter Ministeren tilføjede, at hvis det lykkedes at faa det ført igennem allerede i denne Vinter, var det Tanken ved Rigsdagssamlingens Slutning at faa tilvejebragt en Kommission, som er Udtryk for de forskellige heri interesserede Parter i Overensstemmelse med det Ønske, de samvirkende Sogneraadforeninger og Købstadforeningen have fremsat. Jeg antager ikke, at denne Udtalelse skal forstaas saaledes, at hvis Ministeren ikke faar Held til at faa dette gennemført, skulle vi ingen Kommission have, thi Trangen til en Kommission vilde jo uægtelig være endnu større, hvis vi ikke faa dette Forslag gennemført, idet en Kommission da vilde have endnu mere at tage fat paa. Jeg vil gerne henstille til Ministeren, at en saadan Kommission, naar den bliver nedsat, ikke alene kommer til at overveje, hvilke Ændringer man skal have i Beskatningsreglerne, men at den maa gaa videre og tage hele Grundlaget for Beskatningen op til Overvejelse. Jeg tror nemlig ikke, man kan skabe Retfærdighed blot ved at ændre de nugældende Regler. Jeg tror, at man for at træffe Retfærdigheden maa se at finde et helt andet Beskatningsgrundlag. Jeg er i og for sig ikke nogen Tilhænger af at faa mange Kommissioner, for vi have mange af dem i Forvejen, men jeg mener rigtignok, at her er et Omraade, hvor det vanskeligt kan tænkes, at det er muligt at faa disse Forhold reformerede, uden at det bliver Genstand for en grun-